

امام صادق علیه السلام هرگاه قرآن را به دست می گرفت، قبل از گشودن و تلاوت آن، چنین دعا می کرد:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّ هَذَا كِتَابُكَ الْمُنَزَّلُ مِنْ عِنْدِكَ عَلَى رَسُولِكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَكَلَامُكَ النَّاطِقُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ، جَعَلْتَهُ هَادِيًا مِنْكَ إِلَى خَلْقِكَ وَحَبْلًا مُتَّصِلًا فِيمَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ عِبَادِكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي نَشَرْتُ عَهْدَكَ وَكِتَابَكَ، اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَظْرِي فِيهِ عِبَادَةً، وَقِرَاتِي فِيهِ فِكْرًا، وَفِكْرِي فِيهِ اعْتِبَارًا، وَأَجْعَلْنِي مِمَّنْ اتَّعَظَ بِبَيَانِ مَوَاعِظِكَ فِيهِ وَاجْتَنَبَ مَعَاصِيكَ، وَلَا تَطْبَعُ عِنْدَ قِرَاتِي عَلَى سَمْعِي، وَلَا تَجْعَلْ عَلَيَّ بَصْرِي غِشَاوَةً، وَلَا تَجْعَلْ قِرَاتِي قِرَاءَةً لَا تَدَّبَّرُ فِيهَا، بَلْ اجْعَلْنِي أَتَدَّبَّرُ آيَاتِهِ وَأَحْكَامَهُ، أَخَذًا بِشَرَائِعِ دِينِكَ، وَلَا تَجْعَلْ نَظْرِي فِيهِ غَفْلَةً وَلَا قِرَاتِي هَذَرًا، إِنَّكَ أَنْتَ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ.

(بحارالانوار، علامه مجلسی، ج ۹۲، ص ۲۰۷)

سوره ی مبارکه ی همزه ؛ آیه ی شریفه ۱ :	قرآن # همزه_ آیه ۱
– أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ – بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ – وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ	
پناه می برم به خدا از شیطان رانده شده – به نام خداوند بخشنده و مهربان وای بر هر بدگوی عیبجویی	فارسی =
الله ئا پناه آپاری رام شیطان رجیم نن – الله ئین رحمان و رحیم آدی نان (باشلییرآم) – هر پیس دینن ، عیب ئی اخترئن لرئه وآی اُلسئین!	ترکی =

سوره ی مبارکه ی همزه ؛ آیه ی شریفه ۲ :	قرآن # همزه_ آیه ۲
الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ	
که مالی گرد آورد و برشمردش	فارسی =
أُكْسِ كَيْ مَالٍ تُجْمَعُ أَيْلُهُ دِي وَ (هئى) سايیدی ،	ترکی =

سوره ی مبارکه ی همزه ؛ آیه ی شریفه ۳ :	قرآن # همزه_ آیه ۳
يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ	
پندارد که مالش او را جاوید کرده	فارسی =
بوجور حساب ائلیئر کی انین مالی، انی همشه لیق ائلیب دی،	ترکی =

سوره ی مبارکه ی همزه ؛ آیه ی شریفه ۴ :	قرآن # همزه_آیه ۴
كَلَّا لِيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ	
ولی نه قطعا در آتش خردکننده فرو افکنده خواهد شد	فارسی =
بوجور دئیر حتمی دن انی یاندیران عئوت ئا آت ئا جاق لار،	ترکی =

سوره ی مبارکه ی همزه ؛ آیه ی شریفه ۵ :	قرآن # همزه_آیه ۵
وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ	
و تو چه دانی که آن آتش خردکننده چیست	فارسی =
و سنن نئه بیلیر سنن کی خرد ائلین عئوت نئه دی؟!	ترکی =

سوره ی مبارکه ی همزه ؛ آیه ی شریفه ۶ :	قرآن # همزه_آیه ۶
نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ	
آتش افروخته خدا [بی] است	فارسی =
الله ئین قلئه نن عئوت ئی دی،	ترکی =

سوره ی مبارکه ی همزه ؛ آیه ی شریفه ۷ :	قرآن # همزه_آیه ۷
الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ	
[آتشی] که به دلها می رسد	فارسی =
همن عئوت کی عئورک لرئه یتتیش ئیر،	ترکی =

سوره ی مبارکه ی همزه ؛ آیه ی شریفه ۸ :	قرآن # همزه_آیه ۸
إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّصَدَّةٌ	
و [آتشی که] در ستونهایی دراز آنان را در میان فرامی گیرد	فارسی =
دوزدندی کی الار ئیچون اوجا ستون لی عئوت لار وار دی،	ترکی =

سوره ی مبارکه ی همزه ؛ آیه ی شریفه ۹ :	قرآن # همزه_ آیه ۹
فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ	فارسی =
در ستونهای کشیده و طولانی!	ترکی =
اوجا ستون لی (عثوت) دی!	

صَدَقَ اللهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، وَ صَدَقَ وَ بَلَغَ رَسُولُهُ النَّبِيُّ الْكَرِيمُ، وَ نَحْنُ عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ وَالشَّاكِرِينَ، سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ، وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

امام صادق علیه السلام این گونه دعا می خواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي قَرَأْتُ مَا قَضَيْتَ لِي مِنْ كِتَابِكَ، الَّذِي أَنْزَلْتَهُ عَلَيَّ نَبِيَّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ رَحْمَتِكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ رَبَّنَا، وَ لَكَ الشُّكْرُ وَالْمِنَّةُ عَلَيَّ مَا قَدَّرْتَ وَ وَقَّعْتَ .

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ يُحِلُّ حَلَالَكَ، وَ يَحْرِمُ حَرَامَكَ، وَ يَجْتَنِبُ مَعَاصِيكَ، وَ يُؤْمِنُ بِمُحْكَمِهِ وَ مُتَشَابِهِهِ وَ نَاسِخِهِ وَ مَنْسُوخِهِ، وَ اجْعَلْهُ لِي شِفَاءً وَ رَحْمَةً، وَ حِرْزاً وَ ذُخْرًا .

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي أَنْسَاءً فِي قَبْرِي، وَ أَنْسَاءً فِي حَشْرِي، وَ أَنْسَاءً فِي نَشْرِي، وَ اجْعَلْهُ لِي بَرَكَةً بِكُلِّ آيَةٍ قَرَأْتُهَا، وَ ارْفَعْ لِي بِكُلِّ حَرْفٍ دَرَجَةً فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ، آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَ صَفِيِّكَ وَ نَجِيِّكَ وَ دَلِيلِكَ، وَ الدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ، وَ عَلَيَّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ لِيَّكَ وَ خَلِيفَتِكَ مِنْ بَعْدِ رَسُولِكَ، وَ عَلَيَّ أَوْصِيائِهِمَا الْمُسْتَحْفَظِينَ دِينَكَ الْمُسْتَوْدَعِينَ حَقِّكَ، وَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَكَاتُهُ

(بحار الانوار، ج ۹۲، ص ۲۰۸)